

SLOVNÍ DRUHY PREZENTACE

Vytvořila Mgr. Eva Králová
ZŠ Brodek u Přerova
český jazyk - VII. třída
OPVK EU PŠ ČJ 020 - XXIV.

PODSTATNÁ JMÉNA

= názvy osob, zvířat, věcí, vlastností
a dějů

1. konkrétní člověk, pes, skála, moře

- a) obecná = neoznačují určitou osobu, zvíře, věc
- b) vlastní = označují určitou osobu, zvíře, věc

2. abstraktní píska, jásot, láska

PŘÍDAVNÁ JMÉNA

= vyjadřují vlastnosti osob, zvířat a věcí

- ptáme se jaký, který, čí

1. tvrdá

= koncovky -ý, -á, -é; vzor mladý

2. měkká

= koncovky -í, -í, -í; vzor jarní

3. přivlastňovací

= přípony -ův, -ova, -ovo

- in, -ina, -ino

ZÁJMENA

= zastupují podstatná
a přídavná jména

- 1. osobní** - já, ty, on, ona, ono, my, vy, oni, ony,
ona + se, si
- 2. přivlastňovací** - můj, tvůj, svůj, náš, váš, jeho,
její, jejich
- 3. ukazovací** - ten, tento, tenhle, onen, takový,
týž, tentýž, sám
- 4. tázací** - kdo, co, jaký, který, čí
- 5. vztažná** - kdo, co, jaký, který, čí, jenž
- 6. neurčitá** - někdo, něco, nějaký, kdosi, cosi,
každý, všechn
- 7. záporná** - nikdo, nic, nijaký, ničí, žádný

ČÍSLOVKY

= označují počet, pořadí

1. určité - označují určitý počet, lze je vyjádřit číslicí

2. neurčité - nevyjadřují přesný počet

a) **základní** **KOLIK** / jeden, sto, několik /

b) **řadové** **KOLIKÁTÝ** / druhý, stý, několikátý /

c) **druhové** **KOLIKERÝ** / dvojí, paterý, několikerý /

d) **násobné** **KOLIKRÁT** / dvakrát, dvojnásobný /

SLOVESA

= slova, která vyjadřují děj

Slovesné kategorie:

1/ osoba 1., 2., 3.

2/ číslo jednotné, množné

3/ čas přítomný, minulý, budoucí

4/ způsob oznamovací, rozkazovací, podmiňovací

5/ rod činný, trpný

PŘÍSLOVCE

= slova neohebná

- odpovídají na otázky kde, kam, kdy, jak
- vyjadřují bližší okolnosti dějů

místo všude, zde, tam, domů

čas již, potom, později, zítra

způsob pečlivě, dobře, lépe

příčina proto

míra velmi, trochu, dost

- tvoří se od přídavných jmen příponami -e (-ě), -o, -y

PŘEDLOŽKY = slova neohebná; řídí pád jména
(k, s, ve, do)

SPOJKY = slova neohebná, která spojují
jednotlivé větné členy nebo věty.
(a, že, anebo, avšak)

1. souřadicí
2. podřadicí

ČÁSTICE = slova neohebná, která
uvozují samostatné věty
(ať, kéž, nechť)

CITOSLOVCE = slova neohebná; vyjadřují nálady,
city, označují hlasy a zvuky
(ach, ouvej, báć)